

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2023.8.23>

SPECYFIKA PROCEDURY UDZIELANIA ZEZWOLEŃ NA POBYT CZASOWY CUDZOZIEMCOM NA TERYTORIUM UKRAINY

Nataliia Sharonova

laureatka Instytucji Szkolnictwa Wyższego „Międzynarodowy Uniwersytet Biznesu i Prawa”

(Chersoń, Ukraina)

ORCID ID: 0009-0009-4060-6094

sharanova_n_o@gmail.com

Adnotacja. W artykule zbadano podstawy prawne świadczenia usług administracyjnych związanych z wydawaniem zezwoleń na pobyt czasowy cudzoziemców na Ukrainie, wskazano wady takiej działalności, a także opracowano i uzasadniono skuteczne mechanizmy ich doskonalenia.

Wyodrębniono krytyczne aspekty procedury udzielania zezwoleń na pobyt czasowy cudzoziemców na Ukrainie i wskazano kierunki jej usprawnienia, w szczególności: dzięki rozwojowi technologii cyfrowych oraz menedżerom zapewniającym jej realizację na Ukrainie, celowe jest rozszerzenie możliwości składania dokumentów poprzez aplikację „AKCJA”; dodać do obowiązkowej listy usług świadczonych przez Centra Podstawowej Pomocy Prawnej konsultacje prawne dla cudzoziemców w zakresie ogólnych podstaw prawnych pobytu na Ukrainie i uzyskiwania dokumentów zezwalających na pobyt na Ukrainie, co podniesie poziom przyjazności Ukrainy dla cudzoziemców oraz poprawę klimatu inwestycyjnego na Ukrainie w przyszłości; uprościć procedurę przedłużania pobytu na Ukrainie cudzoziemców, którzy podczas pobytu nie naruszyli prawa, wprowadzając notyfikowaną procedurę uzyskania zezwolenia (np. notyfikowaną procedurę rejestracji zezwoleń dla osób prawnych).

Słowa kluczowe: służba administracyjna, Państwowa Służba Migracyjna Ukrainy, cudzoziemcy, postępowanie administracyjne, zezwolenia na pobyt czasowy cudzoziemców na Ukrainie, zasady prawne.

PECULIARITIES OF THE PROCEDURE FOR GRANTING TEMPORARY RESIDENCE PERMITS TO FOREIGNERS ON THE TERRITORY OF UKRAINE

Nataliia Sharonova

External Postgraduate Student

International University of Business and Law (Kherson, Ukraine)

ORCID ID: 0009-0009-4060-6094

sharanova_n_o@gmail.com

The article examines the legal basis for the provision of administrative services related to the issuance of permits for the temporary stay of foreigners in Ukraine, points out the disadvantages of such activities, and also develops and substantiates effective mechanisms for their improvement.

The critical aspects of the procedure for granting permits for the temporary stay of foreigners in Ukraine are singled out and the directions for their improvement are singled out, in particular: thanks to the development of digital technologies and managers who ensure its implementation in Ukraine, it is expedient to expand the possibility of submitting documents through the «DIYA» application; to add to the mandatory list of services to be provided by the Centers of Primary Legal Assistance legal consultations to foreigners on the legal basis of staying in Ukraine in general and obtaining permission documents in Ukraine, which will increase the level of friendliness of Ukraine to foreigners and improve the investment climate in Ukraine in the future; simplify the procedure for extending the period of stay in Ukraine for foreigners who did not violate the law during their stay by introducing a notified procedure for obtaining a permit (such as a notified procedure for registering permits for legal entities).

Key words: administrative service, State Migration Service of Ukraine, foreigners, administrative procedure, permits for temporary stay of foreigners in Ukraine, legal principles.

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕДУРИ НАДАННЯ ДОЗВОЛУ НА ТИМЧАСОВЕ ПРОЖИВАННЯ ІНОЗЕМЦЯМ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ

Наталія Шаронова

здобувач Закладу вищої освіти «Міжнародний університет бізнесу і права» (Херсон, Україна)

ORCID ID: 0009-0009-4060-6094

sharanova_n_o@gmail.com

Анотація. У статті досліджено правові засади надання адміністративних послуг, пов'язаних з видачею дозволів на тимчасове перебування іноземців в Україні, вказано на ваді такої діяльності, а також вироблено та обґрунтовано дієві механізми їх удосконалення.

Виокремлено критичні сторони процедури надання дозволів на тимчасове перебування іноземців в Україні та виокремлено напрями їх удосконалення, зокрема: завдячуючи розвитку цифрових технологій та управлінням які забезпечують його впровадження в Україні доцільно розширити можливість подання документів через застосунок «ДІЯ»; внести до обов'язкового переліку послуг, які мають надавати Центри первинної правової допомоги юридичні консультації іноземцям з питань правових засад перебування в Україні в цілому та отримання дозвілних документів в Україні, що підвищить рівень сприйнятливості України до іноземців та покращить в подальшому інвестиційний клімат в Україні; спростити процедуру продовження терміну перебування в Україні іноземців, які в період перебування не порушували законодавство шляхом запровадження повідомної процедури отримання дозволу (накшталт повідомної процедури реєстрації дозволів для юридичних осіб).

Ключові слова: адміністративна послуга, Державна міграційна служба України, іноземці, адміністративна процедура, дозволів на тимчасове перебування іноземців в Україні, правові засади.

Актуальність тематики дослідження. Державна міграційна служба (далі – ДМС) України реалізуючи державну політику в сфері міграції є основним (ключовим) центральним органом виконавчої влади який надає первинні адміністративні послуги іноземним громадянам та особам без громадянства, які на законних підставах перебувають в Україні, в результаті отримання яких іноземці мають можливість і законні підстави для реалізації їх прав, визначених Конституцією України (Конституція України, 1996), Законом України «Про правовий статус іноземців» (Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства, 2011) та міжнародним законодавством: Міжнародним пактом про громадянські та політичні права, Загальною декларацією прав людини, Декларацією про права людини щодо осіб, які не є громадянами країни, в якій вони проживають, Віденською конвенцією про дипломатичні відносини, Віденською конвенцією про консульські зносини (Міжнародно-правові стандарти прав людини, 2019). І як вірно зазначає Р.В.Миронюк «саме від якості, оперативності надання таких послуг в іноземців складається первинне враження про діяльність органів влади в Україні, що очевидно має наслідок створення сприятливого (чи не сприятливого) клімату для розвитку туристичної та інвестиційної привабливості України та входження в світовий та європейський простір, як суверенної, незалежної, демократичної, соціальної, правової держави пріоритетною діяльністю якої є забезпечення реалізації прав і свобод громадян» (Миронюк, 2016: 21). Водночас, надаючи адміністративні послуги іноземцям органи ДМС мають забезпечувати паритетність своєї діяльності спрямованої на безпосереднє дотримання норми статті 26 Конституції України, в якій зазначено про рівність прав і обов'язків громадян України та іноземців і осіб без громадянства, що перебувають в Україні на законних підставах (Конституція України, 1996). Таким чином законами України, у тому числі міграційним законодавством, визначено як рівні можливості громадян України і іноземців щодо реалізації своїх прав на території України так і рівні умови виконання зобов'язань, пов'язаних з реєстрацією місця проживання (перебування), отриманням дозволу на в'їзд на та виїзд за межі території України, отримання дозволу на тимчасове або постійне перебування. І в цьому сенсі міграційне законодавство України в цілому, і ті нормативні акти, які регулюють порядок надання адміністративних послуг іноземцям, пов'язаних з наданням дозволу на тимчасове проживання на території України в цілому є наближеним за своїми стандартами до законодавства принаймні країн Європейського Союзу. Тобто в ньому виписані правові підстави та порядок надання іноземцям дозволу на тимчасове перебування на території України, які є схожими (наближеними) до норм аналогічного законодавства країн Європейського Союзу. Однак, слід зауважити, що виходячи із загального порівняльного аналізу національного та зарубіжного законодавства, що регулює порядок перебування іноземців, можна зробити висновок про те, що підстави для надання дозволів на тимчасове перебування іноземців майже однакові, в той же час процедура надання таких дозволів в Україні залишається ще досить бюрократизованою, хоча останнім часом зроблено значних зусиль щодо приведення вітчизняного міграційного законодавства до європейських стандартів. Крім того результати практики діяльності ДМС вказують на існування проблем у видачі документів на право тимчасового перебування іноземців, зокрема затягування процедури надання адміністративної послуги з їх отримання. Так, проведений аналіз діяльності ДМС за 2022 рік показав, що станом на 31.12.2022 на обліку ДМС України перебуває 178 396 іноземців та осіб без громадянства, оформлено 26 114 посвідок на тимчасове проживання (вперше та здійснено їх обмін); 2466 особам відмовлено у видачі посвідки на тимчасове проживання осіб 2 466; 22041 особі скасовано посвідок на тимчасове проживання; у 9386 осіб вилучено посвідок на тимчасове проживання (Показники діяльності Державної міграційної служби України, 2022). В порівнянні з попереднім (довоєнним) 2021 роком в якому було оформлено 81 990 посвідок на тимчасове проживання (вперше та обмін), можемо зробити висновок, що кількість звернень щодо оформлення посвідки на тимчасове проживання знизилось більш ніж в 4 рази (Показники діяльності Державної міграційної служби України, 2021). Така ситуація очевидно зумовлено повномасштабним військовим вторгненням росії на територію України і покиненням території України перед усім іноземців-студентів, які навчалися на денній формі навчання в ЗВО України а сьогодні більшість з них продовжують навчатись дистанційно з великим бажанням повернутись до України (до речі статистичні дані останнього півріччя 2023 року показують, що тенденція до повернення в Україну іноземних студентів збільшується), натомість збільшилась кількість іноземців, які прибувають на територію України для роботи у світових (європейських) неурядових громадянських організаціях гуманітарного сектору. А відповідно в Україні мають бути створені прозорі та чіткі процедури оформлення посвідки на тимчасове проживання, які будуть здійснюватися в найбільш короткі терміни.

Стан наукової розробки тематики. Дослідження міграційно-правових відносин в цілому та окремих їх сфер, зокрема діяльності ДМС України щодо надання адміністративних послуг здійснювалось в межах

наукових розробок В.Б. Авер'янова, Ю.П. Битяка, Н.В. Коваленко, Т.О. Коломоєць, В.К. Колпакова, Кузьменко О.В., С.О. Мосьондза, Є.О. Легези, В.І. Олефіра, О.П. Сікорського та ін. При цьому аналіз правових та організаційних засад надання ДМС України адміністративних послуг іноземцям в Україні в сучасних умовах, а більше в умовах воєнного стану системно не здійснювався, а висвітлювався виключно в межах правової публіцистики, що й зумовлює необхідність більш поглибленого дослідження цієї сфери правовідносин.

Наразі все вище зазначене зумовлює необхідність постановки таких *задач дослідження*: з'ясування правових засад надання адміністративних послуг, пов'язаних з видачею дозволів на тимчасове перебування іноземців в Україні та організації діяльності ДМС щодо їх надання, а також вироблення та обґрунтування дієвих механізмів їх удосконалення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Слід відмітити, що на законодавчому рівні підстави та процедура надання дозволу на тимчасове проживання іноземців в Україні визначена Законом України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства», зокрема статтями 5 та 17 (Закон про правовий статус іноземців та осіб без громадянства, 2011). Юридичною формою дозволу на тимчасове проживання іноземців в Україні та документом, що підтверджує таке право іноземця є посвідка та тимчасове проживання. Необхідно зауважити, що посвідка на постійне проживання є документ, що посвідчує особу іноземця або особу без громадянства та підтверджує право на постійне проживання в Україні, підстави та порядок її надання, продовження та скасування регулюється є процедурою яка надається в межах надання окремої адміністративної послуги, регулюється Законом України «Про імміграцію» (Закон про імміграцію, 2011), не є предметом дослідження в межах даної статті, та потребує окремого аналізу.

Нижче на виконання завдань дослідження з'ясуємо особливості процедури надання дозволу на тимчасове проживання іноземцям на території України.

Підстави для отримання посвідки на тимчасове проживання. Базовим нормативним актом, який визначає правові підстави для отримання іноземцями та особами без громадянства (далі – іноземцями) дозволу на тимчасове проживання на території України – посвідки на проживання є Закон України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства», в ст. 4 якого визначено категорію суб'єктів, які мають право на її отримання, зокрема до них віднесено тих, які законно прибули в Україні (*крім громадян російської федерації*): з метою працевлаштування в українські або іноземні підприємства/компанії/філії тощо; як засновник/учасник/бенефіціарний власник юридичної особи, зареєстрованої на території України (за умови, що розмір частки власності у статутному капіталі становить не менше 100 тисяч євро); для реалізації проєктів в рамках міжнародної технічної (або іншої) допомоги; з метою навчання; як журналіст/представник іноземних ЗМІ; як представник громадських неурядових організацій, який братиме участь у певній діяльності на території України, наприклад, волонтер; з метою здійснення культурної, наукової, освітньої або релігійної діяльності на основі міжнародних договорів або в рамках спеціальних програм; для возз'єднання сім'ї з громадянином України або одруження з громадянином України.

Громадяни більшості іноземних держав можуть перебувати на території України на законних підставах протягом 90 календарних днів, для продовження цього терміну іноземець має отримати посвідку на тимчасове проживання в Україні.

Для отримання посвідки на тимчасове проживання в Україні іноземці звертаються до однієї з перелічених установ: територіальні органи та підрозділи Державної міграційної служби України; Державне підприємство «Документ» (Паспортний сервіс); Центр надання адміністративних послуг (ЦНАП) надаючи такі документи: заяву встановленої форми; паспорт іноземця або документ, що посвідчує особу без громадянства з візою типу D (якщо інше не передбачено законом) та його копію; офіційний переклад на українську мову сторінки паспорта іноземця (або документа, що посвідчує особу); поліс медичного страхування на весь строк дії посвідки та його копія; квитанції про сплату державного мита та плати за оформлення документів.

Слід зауважити, що іноземці на сьогодні можуть оформити/обміняти посвідку на проживання в Україні за кордоном у центрах обслуговування громадян «Паспортний сервіс», які відкриті у Польщі (місто Варшава), Німеччині (Берлін), Словаччині (Братислава), Іспанії (Мадрид) та Туреччині (Стамбул), у Чехії (Прага), інформація про такі центри міститься на офіційному сайті ДП «Документ» – <https://passport.org.ua>.

Також слід зазначити, що відповідно до постанови Кабміну України від 25.04.2018 № 322, якою затверджено зразки, технічний опис бланка та Порядок оформлення, видачі, обміну, скасування, пересилання, вилучення, повернення державі, визнання недійсною та знищення посвідки на тимчасове проживання, «продовження строку дії посвідки на тимчасове проживання не передбачено. Тобто перед завершенням строку дії посвідки, іноземець або особа без громадянства має обміняти її. Документи на обмін мають бути подані не пізніше ніж за 15 днів до дати закінчення строку дії посвідки (постанова не діє на час воєнного стану в Україні)» (далі – Постанова 322/2018) (Порядок оформлення посвідки на тимчасове проживання, 2018).

Законодавством встановлено також перелік документів, які іноземцю необхідно надати адміністратору адміністративної послуги в залежності від підстави тимчасового перебування на території України, і ця інформація в повній мірі подана на офіційному сайті ДМС України – <https://dmsu.gov.ua>.

Посвідка на тимчасове проживання видається на 1 рік (засновникам/учасникам/ бенефіціарам – на 2 роки) з можливістю обміну, крім випадків, коли термін перебування в Україні попередньо визначений умовами міжнародного договору (при реалізації проєктів), трудовим договором або строком навчання, однак статтю 5-1 Закону встановлюються різні відмінні терміни дії посвідки в залежності від підстав її отримання.

Законодавством не визначено підстав для відмов в наданні посвідки іноземцю для тимчасового перебування в Україні у випадку надання до адміністратора послуги належного пакету документів, визначених законодавством, однак такі підстави визначені в п. 61 Постанови 322/201 до них віднесено такі випадки коли: 1) іноземець або особа без громадянства мають посвідку чи посвідку на постійне проживання (крім випадків обміну посвідки), військовий квиток, який підтверджує факт служби за контрактом у Збройних Силах, Держспецтрансслужбі, Національній гвардії, посвідчення біженця чи посвідчення особи, який надано додатковий захист, які є дійсними на день звернення; 2) іноземець або особа без громадянства перебувають на території України з порушенням встановленого строку перебування або щодо них діє невиконане рішення уповноваженого державного органу про примусове повернення, примусове видворення або заборону в'їзду; 3) дані, отримані з баз даних Реєстру, картотек, не підтверджують надану іноземцем або особою без громадянства інформацію; 4) встановлено належність особи до громадянства України; 5) за видачею посвідки звернувся законний представник, який не має документально підтверджених повноважень для її отримання; 6) іноземцем або особою без громадянства подано не в повному обсязі або з порушенням строків, визначених пунктами 17-19 Порядку, документи та інформацію, необхідні для оформлення і видачі посвідки; 7) отримано від Національної поліції, СБУ, іншого державного органу інформацію про те, що дії іноземця або особи без громадянства загрожують національній безпеці, громадському порядку, здоров'ю, захисту прав і законних інтересів громадян України та інших осіб, що проживають в Україні, чи іноземець або особа без громадянства вчинили злочин проти миру, воєнний злочин або злочин проти людяності, як їх визначено в міжнародному праві, або розшукуються у зв'язку з учиненням діяння, що відповідно до законів України визнається тяжким злочином; 8) паспортний документ іноземця або документ, що посвідчує особу без громадянства, підроблений, зіпсований чи не відповідає встановленому зразку, чи належить іншій особі, чи строк його дії закінчився; 9) встановлено факт подання іноземцем або особою без громадянства завідомо неправдивих відомостей або підроблених документів; 10) виявлено факти невиконання іноземцем або особою без громадянства рішення суду чи державних органів, уповноважених накладати адміністративні стягнення, або вони мають інші майнові зобов'язання перед державою, фізичними або юридичними особами, включаючи ті, що пов'язані з попереднім примусовим поверненням чи примусовим видворенням за межі України або реадмісією, у тому числі після закінчення строку заборони подальшого в'їзду в Україну; 11) в інших випадках, передбачених законом.

Результати практики показують, що найбільш частими причинами відмови у наданні посвідки на проживання в Україні є: наявність посвідки на проживання, посвідчення біженця чи особи, якій надано додатковий захист, які є дійсними на момент звернення; невірно помилково вказані дані, або розбіжність інформації з базою даних у Реєстрі; невідповідність наданих документів (прострочений термін дії, пошкодження або підробка даних); невиконання заявником рішень суду чи інших державних органів, наявні майнові зобов'язання тощо (Причини для відмови в оформленні посвідки на тимчасове проживання в Україні, 2023).

Рішення про відмову в оформленні, обміні та видачі посвідки, про її скасування може бути оскаржено іноземцем або особою без громадянства в адміністративному порядку протягом тридцяти календарних днів з дня доведення його до відома іноземця або особи без громадянства або до суду в установленому порядку. До скарги на рішення про відмову в оформленні, обміні та видачі посвідки при цьому необхідно долучити документи, які підтверджують наявність підстав для його перегляду та відміни.

Та все ж Державна міграційна служба України найчастіше відмовляє в отриманні посвідки на тимчасове проживання на підставі пп. 3 п. 61 Постанови, а саме через те, що дані, отримані з баз даних реєстру та картотек, не підтверджують надану іноземцем або особою без громадянства інформацію. Наприклад, іноземець у заяві-анкеті на отримання посвідки на тимчасове проживання вказав адресу проживання, яка підпадає під так звану «адресу масової реєстрації». Це найпоширеніша підстава для відмови в отриманні посвідки на проживання. Навіть якщо іноземець якимось чином отримав посвідку на тимчасове проживання за «адресою масової реєстрації», немає жодних гарантій, що її згодом не скасують. У такому випадку органи ДМС керуються пп. 9 п. 63 Постанови: встановлено факт подання іноземцем завідомо неправдивих відомостей або підроблених документів.

Як вважають окремі представники адвокаційної спільноти «зазначена позиція Державної міграційної служби України є неоднозначною, адже ст. 6 ЗУ «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні» говорить, що реєстрація місця проживання здійснюється тільки за однією адресою. У разі, якщо особа проживає у двох і більше місцях, вона здійснює реєстрацію місця проживання за однією з цих адрес за власним вибором. За адресою зареєстрованого місця проживання з особою ведеться офіційне листування та вручення офіційної кореспонденції. Тобто фактично закон констатує правомірність мати не одну адресу проживання» (Бізнес-міграція по-українськи: про які переваги мають знати іноземні підприємці, 2023).

На необхідність однозначного сприйняття положень законодавства вказують і результати судової практики. Зокрема, такої ж думки дотримується Житомирський окружний адміністративний суд у справі № 0640/4470/18. Ще одне судове рішення на користь іноземця було прийняте Сьомим апеляційним адміністративним судом у справі № 240/11833/19. Суть спору полягала в тому, що управління ДМС у Житомирській області скасувало вже видану посвідку на тимчасове проживання іноземцю на підставі п. 1 ст. 63 Постанови. Орган ДМС зазначив, що іноземець надав під час подачі документів на оформлення посвідки на тимчасове проживання інформацію про адресу будинку, «яка непридатна для проживання та жодна особа там фактично не проживає». Однак суд першої інстанції задовольнив позов іноземця про скасування зазначеного рішення

ДМС. Верховний Суд залишив апеляційну скаргу управління ДМС у Житомирській області без задоволення, а рішення суду першої інстанції – без змін (Постанова Сьомого апеляційного адміністративного суду, 2020). Ще одним прикладом позиції суду в інтересах іноземця є рішення Шостого апеляційного адміністративного суду в справі № 640/19181/18 за сутністю якого орган ДМС відмовив у продовженні (обміні) посвідки на тимчасове проживання на підставі пп. 7 п. 61 Постанови стосовно підстав відмови ДМС іноземцю в продовженні (обміні) посвідки на тимчасове проживання, якщо від правоохоронних чи інших органів надійшла інформація, що дії іноземця загрожують національній безпеці, громадському порядку, здоров'ю, захисту прав і законних інтересів громадян України та інших осіб, що проживають в Україні, або іноземець вчинив злочин проти миру, воєнний злочин або злочин проти людяності, або розшукується у зв'язку з вчиненням діяння, що визнається тяжким злочином. Підставою для відмови іноземцю в продовженні (обміні) посвідки на тимчасове проживання стала інформація про те, що раніше він притягався до відповідальності, передбаченої ст. 122 та 124 КУпАП, а також про наявне кримінальне провадження, передбачене ч. 2 ст. 296 КК України. Однак через недотримання органами ДМС адміністративної процедури Шостий апеляційний адміністративний суд зобов'язав центральне міжрегіональне управління Державної міграційної служби в Києві та Київській області повторно розглянути надані іноземцем документи та прийняти рішення про оформлення (видачу) іноземцю посвідки на тимчасове проживання (Постанова Шостого апеляційного адміністративного суду, 2020).

Висновок. Аналіз правових засад надання адміністративних послуг, пов'язаних з видачею дозволів на тимчасове перебування іноземців в Україні та організації діяльності ДМС щодо їх надання дає можливість зробити ряд висновків: по-перше, слід відмітити динамічність правових норм, які регулюють процедуру надання дозволів на тимчасове перебування іноземців в Україні направлених на чітке визначення алгоритмів дій, спрямованих на подання іноземцем або його представником належного пакету документів в залежності від підстав перебування в Україні; по-друге, з наближенням до європейських стандартів надання адміністративних послуг іноземців можуть у спрощеній процедурі отримати посвідку на тимчасове перебування в Україні через сервісні центри ДМС України або через ЦНАП, що свідчить про відкритість та доступність до таких процедур. В той же час вищезазначений аналіз дає можливість визначити критичні сторони цих процедур та виокремити напрями їх удосконалення, зокрема: завдячуючи розвитку цифрових технологій та управлінням які забезпечують його впровадження в Україні доцільно розширити можливість подання документів до сервісних центрів ДМС України або до ЦНАП онлайн через застосунок «ДІЯ»; внести до обов'язкового переліку послуг, які мають надавати Центри первинної правової допомоги юридичні консультації іноземцям з питань правових засад перебування в Україні в цілому та отримання дозвільних документів в Україні, що підвищить рівень сприятливості України до іноземців та покращить в подальшому інвестиційний клімат в Україні; спростити процедуру продовження терміну перебування в Україні іноземців, які в період перебування не порушували законодавство шляхом запровадження повідомної процедури отримання дозволу (накшталт повідомної процедури реєстрації дозволів для юридичних осіб).

Список використаних джерел:

1. Конституція України, прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
2. Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства: Закон України від 22 вересня 2011 року № 3773-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2012. № 19-20. Ст. 179.
3. Наливайко Л. Р., Степаненко К. В. Міжнародно-правові стандарти прав людини: навч. посібник. Дніпро: ДДУВС, 2019. 184 с.
4. Миронюк Р.В. Адміністративно-правове регулювання надання приватних охоронних послуг. Дніпропетровськ : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ ; Ліра ЛТД, 2016. 146.
5. Показники діяльності Державної міграційної служби України за 2022 рік. URL: https://dmsu.gov.ua/assets/files/statistic/year/2022_12.pdf (дата звернення 21 березня 2023 року).
6. Показники діяльності Державної міграційної служби України за 2021 рік. URL: https://dmsu.gov.ua/assets/files/statistic/year/2021_12.pdf (дата звернення 21 березня 2023 року).
7. Про імміграцію: Закон України від 7 червня 2001 року № 2491-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 41. Ст. 197.
8. Про затвердження зразка, технічного опису бланка та Порядку оформлення, видачі, обміну, скасування, пересилання, вилучення, повернення державі, визнання недійсною та знищення посвідки на тимчасове проживання: Постанова Кабінету Міністрів України від 25 квітня 2018 р. № 322. *Офіційний вісник України* офіційне видання від 15.05.2018 р. № 37. Стор. 79. Ст. 1306.
9. Причини для відмови в оформленні посвідки на тимчасове проживання в Україні. URL: <https://uk.ukrlawyer.com.ua/vidmova-u-vidachi-posvidki-na-prozhivannya>. (дата звернення 21 березня 2023 року).
10. Максим Курочко, Юрій Кожеджук. Бізнес-міграція по-українськи: про які переваги мають знати іноземні підприємці. *Юридична газета онлайн*. 2023. № 9 (739). URL: <https://jur-gazeta.com/publications/practice/trudovepravo/biznesmigraciya-poukrayinski-pro-yaki-perevagi-mayut-znati-inozemni-pidpriemci.html>. (дата звернення 21 березня 2023 року).
11. Постанова Сьомого апеляційного адміністративного суду у справі № 240/11833/19 від 25 листопада 2020 року: *сайт Єдиного державного реєстру судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/93117673>. (дата звернення 21 березня 2023 року).

12. Постанова Шостого апеляційного адміністративного суду від 11 серпня 2020 року у справі № 640/19181/18: *сайт Єдиного державного реєстру судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/90984758>. (дата звернення 21 березня 2023 року).

References:

1. Konstytutsiia Ukrainy, pryiniata na piatii sesii Verkhovnoi Rady Ukrainy 28 chervnia 1996 r. [The Constitution of Ukraine, adopted at the fifth session of the Verkhovna Rada of Ukraine] *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 1996. № 30. St. 141. [in Ukrainian].
2. Pro pravovyi status inozemtsiv ta osib bez hromadianstva: Zakon Ukrainy vid 22 veresnia 2011 roku № 3773-VI [On the legal status of foreigners and stateless persons: Law of Ukraine]. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2012. № 19-20. St.179.
3. Nalyvaiko L. R., Stepanenko K. V. (2019) Mizhnarodno-pravovi standarty prav liudyny: navch. Posibnyk. Dnipro: DDUVS, 184 s.
4. Myroniuk R.V. (2016) Administratyvno-pravove rehuliuвання nadання pryvatnykh okhoronnykh posluh [Administrative and legal regulation of the provision of private security services]. Dnipropetrovsk : Dniprop. derzh. un-t vnutr. sprav ; Lira LTD, 146. [in Ukrainian].
5. Pokaznyky diialnosti Derzhavnoi mihratsiinoi sluzhby Ukrainy za 2022 rik. [Performance indicators of the State Migration Service of Ukraine for 2022]. URL: https://dmsu.gov.ua/assets/files/statistic/year/2022_12.pdf (data zvernennia 21 bereznia 2023 roku). [in Ukrainian].
6. Pokaznyky diialnosti Derzhavnoi mihratsiinoi sluzhby Ukrainy za 2021 rik. [Performance indicators of the State Migration Service of Ukraine for 2021]. URL: https://dmsu.gov.ua/assets/files/statistic/year/2021_12.pdf (data zvernennia 21 bereznia 2023 roku). [in Ukrainian].
7. Pro immihratsiiu: Zakon Ukrainy vid 7 chervnia 2001 roku № 2491-III [On immigration: Law of Ukraine]. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 2001. № 41. St.197. [in Ukrainian].
8. Pro zatverdzhennia zrazka, tekhnichnoho opysu blanka ta Poriadku oformlennia, vydachi, obminu, skasuvannia, peresylnannia, vyluchennia, povernennia derzhavi, vyznannia nediiisnoiu ta znyshechennia posvidky na tymchasove prozhyvannia: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 25 kvitnia 2018 r. № 322.[On the approval of the sample, technical description of the form and the Procedure for issuing, issuing, exchanging, canceling, forwarding, withdrawing, returning to the state, invalidating and destroying a temporary residence permit] *Ofitsiyni visnyk Ukrainy ofitsiine vydannia* vid 15.05.2018 r. № 37. Stor. 79. St. 1306. [in Ukrainian].
9. Prychyny dlia vidmovy v oformlenni posvidky na tymchasove prozhyvannia v Ukraini [Reasons for refusal to issue a temporary residence permit in Ukraine]. URL: <https://uk.ukrlawyer.com.ua/vidmova-u-vidachi-posvidki-na-prozhivannya>. (data zvernennia 21 bereznia 2023 roku) [in Ukrainian].
10. Maksym Kurochko, Yurii Kozherzhuk (2023) Biznes-mihratsiia poukrainsky: pro yaki perevahy maiut znaty inozemni pidpriumtsi. *Yurydychna hazeta online*. №9 (739) [Business migration in Ukrainian: what advantages should foreign entrepreneurs know about]. URL: <https://yur-gazeta.com/publications/practice/trudove-pravo/biznesmigraciya-poukrayinski-pro-yaki-perevagi-mayut-znati-inozemni-pidpriemci.html>. (data zvernennia 21 bereznia 2023 roku).[in Ukrainian].
11. Postanova Somoho apeliatsiinoho administratyvnoho sudu u spravi № 240/11833/19 vid 25 lystopada 2020 roku: *sait Yedynoho derzhavnogo reiestru sudovykh rishen*. [Resolution of the Seventh Administrative Court of Appeal in the case]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/93117673>. (data zvernennia 21 bereznia 2023 roku). [in Ukrainian].
12. Postanova Shostoho apeliatsiinoho administratyvnoho sudu vid 11 serpnia 2020 roku u spravi № 640/19181/18: *sait Yedynoho derzhavnogo reiestru sudovykh rishen*. [Resolution of the Sixth Administrative Court of Appeal]. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/90984758>. (data zvernennia 21 bereznia 2023 roku). [in Ukrainian].